

CHOWANIEC (1) *sb m*

N sg chowaniec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Ten, kto się gdzieś wychowuje:

Wyrażenie: »doma chowaniec«: wyem y mam to v łiebye/ że rodzicy do dworu łyny łwe ná ćwiczenye oddawáją [...] gdy domá chowányec ni ku czemu yedno álbo do łkotá álbo do koźice/ inńsemu łie nie godzi. *GliczKsiqż* H6.

DM